

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 53

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 28 ianuarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 591 din 8 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1), (2) și (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma anterioară modificării operate prin Legea nr. 206/2016, precum și a dispozițiilor art. 63 alin. (1) și (4) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma republicată ca urmare a modificării operate prin Legea nr. 206/2016	2–5
Decizia nr. 668 din 29 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (7) și ale art. 215 ¹ alin. (7) și (8) din Codul de procedură penală	6–7
Decizia nr. 670 din 29 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.....	8–9
Decizia nr. 698 din 31 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3), precum și ale art. 113 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	10–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.348/2005 pentru aprobarea Regulilor privind testarea și înregistrarea soiurilor de plante agricole și a Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.349/2005 pentru aprobarea Regulilor privind testarea și înregistrarea soiurilor de legume.....	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 591

din 8 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1), (2) și (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma anterioară modificării operate prin Legea nr. 206/2016, precum și a dispozițiilor art. 63 alin. (1) și (4) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma republicată ca urmare a modificării operate prin Legea nr. 206/2016

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 62 alin. (1), (2) și (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, excepție ridicată de Vasilița Crăciun în Dosarul nr. 1.202/111/CA/2017 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.758D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 17 septembrie 2019, în prezența părților Uniunea Notarilor Publici din România și Casa de Pensii a Notarilor Publici și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Ioan-Sorin-Daniel Chiriază, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 8 octombrie 2019, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 8 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.202/111/CA/2017, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1), (2) și (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995**. Excepția a fost ridicată de Vasilița Crăciun, reclamantă într-o cauză care are ca obiect anularea unor acte administrative.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea arată că, deoarece face parte dintre drepturile fundamentale, dreptul la pensie, limitele lui, cotele de contribuție, stagiile, obligațiile și celelalte aspecte care îl vizează nu pot fi stabilite decât prin lege, act normativ care poate fi supus controlului de constituționalitate. Or, în condițiile în care toate aceste aspecte sunt stabilite de Uniunea Națională a Notarilor Publici printr-o hotărâre a Consiliului Uniunii (precum și prin Regulamentul de funcționare al Casei de Pensii a Notarilor Publici și prin Statutul acesteia), ocolind în acest fel controlul de constituționalitate care ar putea fi declanșat de orice persoană care justifică un interes, autoarea apreciază că se impune anularea acestor acte ca fiind nelegale.

5. Mai mult, dispozițiile criticate sunt neconstituționale întrucât stabilesc obligativitatea unui sistem privat de pensii, complementar celui public, adică o dublă obligație de contributivitate. Astfel, potrivit art. 62 alin. (2) din lege, deși sunt asigurați în sistemul propriu de pensii, notarii publici nu beneficiază de excepția specifică prevăzută la art. 150 din Codul fiscal, astfel că pentru activități independente datorează contribuția de asigurări sociale și la sistemul public de pensii. Autoarea excepției susține că dispozițiile legale criticate îi încalcă dreptul de proprietate asupra sumelor de bani pe care a fost obligată să le achite, sub sancțiunea suspendării din profesie, către Casa de Pensii a Notarilor Publici, sume stabilite prin regulamentul sau statutul acestei autorități, iar nu printr-o lege. De asemenea prevederea care impune obligația de a participa la două sisteme de pensii în același timp este neconstituțională, încălcând dreptul fundamental la pensie al persoanelor care au calitatea de notar public.

6. **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că reglementarea unui sistem de pensii private obligatoriu pentru o anumită categorie profesională nu este de natură a încălca dreptul la pensie în condițiile în care un astfel de sistem este complementar sistemului public de pensii. Pe de altă parte, posibilitatea unor autorități publice cu atribuții în legătură cu organizarea profesiei de notar public de a adopta statutul și regulamentul de funcționare ale Casei de Pensii a Notarilor nu afectează în vreun fel dreptul la pensie al acestei categorii profesionale.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 62 alin. (1), (2) și (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 18 iunie 2014, care au următorul cuprins: „(1) În scopul stabilirii și acordării pensiilor private, altele decât cele din sistemul public de pensii, sau, după caz, a ajutoarelor financiare notarilor publici, urmașilor acestora

cu drepturi proprii la pensie privată și altor persoane din sistemul notarial care aderă la acest sistem de pensii, se înființează, sub autoritatea Uniunii, Casa de Pensii a Notarilor Publici, denumită în continuare Casa de pensii, instituție autonomă, de interes public, cu personalitate juridică, buget și organe de conducere proprii, în condițiile stabilite prin statutul acesteia, aprobat de Consiliul Uniunii.

(2) Sistemul de pensii prevăzut de prezenta lege este obligatoriu pentru notarii publici membri ai Uniunii și complementar sistemului public de pensii la care notarii publici sunt obligați să contribuie, în condițiile legii.

(3) Modul de organizare și funcționare, precum și data de la care Casa de pensii își începe activitatea se stabilesc prin statut. Casa de pensii are sediul în municipiul București, ștampilă și siglă proprii, care cuprind cel puțin stema României și denumirea, și se înființează, se organizează și funcționează fără îndeplinirea altor formalități.”

11. Ulterior sesizării Curții Constituționale, art. 62 din Legea nr. 36/1995 a fost modificat prin Legea nr. 206/2016 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, precum și pentru modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, iar legea a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 19 martie 2018. Ca urmare a republicării, dispozițiile art. 62 au fost renumerotate, devenind art. 63, și au în prezent următorul cuprins: „(1) În scopul stabilirii și acordării pensiilor private se înființează, sub autoritatea Uniunii, Casa de Pensii a Notarilor Publici, denumită în continuare Casa de pensii, instituție autonomă, de interes public, cu personalitate juridică, în condițiile stabilite prin statutul acesteia, aprobat de Consiliul Uniunii.

(2) Sistemul de pensii prevăzut de prezenta lege este obligatoriu pentru notarii publici membri ai Uniunii.

(3) Notarii publici pot contribui și la sistemul public de pensii, în condițiile legii.

(4) Modul de organizare și funcționare, precum și data de la care Casa de pensii își începe activitatea se stabilesc prin statut. Casa de pensii are sediul în municipiul București, ștampilă și siglă proprii, care cuprind cel puțin stema României și denumirea, și se înființează, se organizează și funcționează fără îndeplinirea altor formalități.”

12. Având în vedere, pe de o parte, Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „în vigoare”, din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, și, pe de altă parte, criticile de neconstituționalitate formulate care vizează o situație juridică persistentă în timp (condițiile formale și materiale de stabilire a pensiei notarilor publici), Curtea reține ca obiect al controlului de constituționalitate dispozițiile art. 62 alin. (1), (2) și (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma anterioară modificării operate prin Legea nr. 206/2016, precum și dispozițiile art. 63 alin. (1) și (4) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma republicată ca urmare a modificării operate prin Legea nr. 206/2016. Astfel, Curtea observă că dispozițiile art. 63 alin. (1) și (4) din lege, în forma modificată, preiau soluțiile legislative consacrate de art. 62 alin. (1) și (3) din forma anterioară a legii, în vreme ce dispozițiile cuprinse art. 63 alin. (2) și (3) din lege, în forma modificată, preiau parțial soluția legislativă reglementată de art. 62 alin. (2) din forma anterioară a legii, sub aspectul caracterului obligatoriu al sistemului de pensii prevăzut de această lege pentru notarii

publici, și modifică soluția legislativă referitoare la contribuția notarilor publici la sistemul public de pensii, transformând contribuția obligatorie în contribuție facultativă.

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 referitor la garantarea dreptului de proprietate privată și ale art. 47 privind dreptul la pensie.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile Legii nr. 36/1995 sunt criticate dintr-o dublă perspectivă: (i) pe de o parte, pentru că aspecte esențiale ale dreptului la pensie (de exemplu, cotele de contribuție, stagiile, obligațiile și drepturile aferente) sunt stabilite de Uniunea Națională a Notarilor Publici printr-o hotărâre a Consiliului Uniunii, precum și prin Regulamentul de funcționare al Casei de Pensii a Notarilor Publici și prin Statutul acesteia, iar nu printr-un act de reglementare primară, și, (ii) pe de altă parte, întrucât stabilesc obligativitatea unui sistem privat de pensii, complementar celui public, adică o dublă obligație de contributivitate în sarcina notarilor publici.

15. Primul aspect criticat vizează dispozițiile art. 62 alin. (1) și (3) din Legea nr. 36/1995, în forma anterioară modificării operate prin Legea nr. 206/2016, respectiv dispozițiile art. 63 alin. (1) și (4) din Legea nr. 36/1995, în forma republicată, care reglementează înființarea, sub autoritatea Uniunii, a Casei de Pensii a Notarilor Publici, instituție autonomă, de interes public, cu personalitate juridică, buget și organe de conducere proprii, având ca scop stabilirea și acordarea pensiilor private sau a ajutoarelor financiare notarilor publici, urmașilor acestora cu drepturi proprii la pensie privată, precum și altor persoane din sistemul notarial care aderă la acest sistem de pensii. Casa de pensii are sediul în municipiul București, ștampilă și siglă proprii, iar modul de organizare și funcționare al acesteia se stabilește prin statut.

16. Din analiza conținutului normativ rezultă că legea se limitează la a reglementa înființarea Casei de Pensii a Notarilor Publici, stabilind scopul acestei instituții și aspecte generale privind funcționarea sa. De asemenea legea prevede că prin statutul Casei de pensii, aprobat de Consiliul Uniunii, se dispune cu privire la modul de organizare și funcționare a instituției autonome, de interes public.

17. În schimb, dispozițiile art. 1 din Statutul Casei de Pensii a Notarilor Publici, aprobat prin Hotărârea nr. 449 din 11 decembrie 2012 a Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici (în prezent, anexa nr. 2 la Hotărârea Consiliului Uniunii nr. 73 din 17 mai 2018), prevăd că „Dreptul la pensiile private, respectiv la ajutoarele financiare, pentru notarii publici și pentru urmașii acestora, prevăzute de Legea nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare lege, se exercită în condițiile prezentului Statut, prin sistemul propriu de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, gestionat de casa de Pensii a Notarilor Publici din România”. Astfel, Statutul Casei de Pensii a Notarilor Publici stabilește drepturile și obligațiile asiguraților, respectiv prestațiile de asigurări sociale (art. 6), perioada de contribuție (art. 7), categorii de pensii: pensia pentru limită de vârstă, pensia anticipată, pensia de invaliditate, pensia de urmaș (art. 8—14), calculul pensiilor (art. 15), actualizarea pensiilor (art. 16), categoriile de ajutoare financiare: ajutor financiar pentru retragerea din profesie și ajutorul de deces (art. 17—19), emiterea deciziilor de pensionare (art. 20), contestațiile împotriva deciziilor Casei de pensii (art. 21—23), contribuabilii la sistemul propriu de pensii (art. 24), asigurații sistemului (art. 25), contribuțiile asiguraților (art. 28).

18. De asemenea Regulamentul de organizare și funcționare al Casei de Pensii a Notarilor Publici, aprobat prin Hotărârea nr. 449 din 11 decembrie 2012 a Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici (în prezent, anexa nr. 2 la Hotărârea Consiliului Uniunii nr. 74 din 17 mai 2018), prevede că „prestațiile de asigurări sociale se acordă sub formă de pensii și ajutoare financiare, în condițiile prevăzute de Statut și de prezentul

Regulament” (art. 3), stabilind cu privire la pensii: perioada de contribuție (art. 4—6), categoriile de pensii (art. 7—26), calculul pensiei (art. 27—29), stabilirea și plata pensiei (art. 30—43), actualizarea pensiilor (art. 44), respectiv cu privire la ajutoare financiare: categoriile (art. 45—52), stabilirea și plata ajutorului (art. 53—57). Regulamentul mai prevede căile de atac împotriva deciziilor emise de Casa de pensii (art. 58—68), precum și dispoziții referitoare la contribuabili (art. 69—73) și contribuția de asigurări sociale (art. 74—97).

19. Dreptul la pensie are consacrare constituțională în cuprinsul dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căreia „**Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. Cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență socială, potrivit legii**”. Așadar, dreptul la pensie reprezintă unul dintre drepturile fundamentale recunoscute în România, atât la nivel constituțional, cât și infraconstituțional. Cu privire la sfera de cuprindere a acestui drept, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat că este „un drept preconstituit încă din perioada activă a vieții individului, acesta fiind obligat prin lege să contribuie la bugetul asigurărilor sociale de stat procentual, raportat la nivelul veniturii realizat. Corelativ, se naște obligația statului ca în perioada pasivă a vieții individului să îi plătească o pensie al cărei quantum să fie guvernat de principiul contributivității, cele două obligații fiind intrinsec și indisolubil legate. Scopul pensiei este acela de a compensa în perioada pasivă a vieții persoanei asigurate contribuțiile vărsate de către aceasta la bugetul asigurărilor sociale de stat în temeiul principiului contributivității și de a asigura mijloacele de subsistență a celor care au dobândit acest drept în condițiile legii (perioadă contributivă, vârstă de pensionare etc.). Astfel, statul are obligația pozitivă de a lua toate măsurile necesare realizării acestei finalități și de a se abține de la orice comportament de natură a limita dreptul la asigurări sociale” (Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010). Invocând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 12 aprilie 2006, pronunțată în Cauza *Stec și alții împotriva Regatului Unit*, și Hotărârea din 18 februarie 2009, pronunțată în Cauza *Andrejeva împotriva Letoniei*), Curtea a mai arătat că „art. 1 din Protocolul adițional la Convenție nu vizează un drept de a dobândi proprietatea în sistemul regimului de securitate socială. Este la libera apreciere a statului de a decide cu privire la aplicarea oricărui regim de securitate socială sau de a alege tipul ori quantumul beneficiilor pe care le acordă în oricare dintre aceste regimuri. Singura condiție impusă statului este aceea de a respecta art. 14 din Convenție privind nediscriminarea. Dacă, în schimb, statul a adoptat o legislație care reglementează drepturi provenite din sistemul de asigurări sociale — indiferent dacă acestea rezultă sau nu din plata unor contribuții —, acea legislație trebuie să fie considerată ca generând un interes patrimonial în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție. Cu alte cuvinte, Curtea a abandonat distincția dintre beneficiile de natură contributivă și cele necontributive sub aspectul incidenței art. 1 din Protocolul adițional la Convenție”. Curtea a menționat, în continuare, că norma constituțională cuprinsă în art. 47 alin. (2) nu califică dreptul la pensie doar din perspectiva unui interes patrimonial al persoanei, ci, „consacrând în mod expres dreptul la pensie ca un drept fundamental, impune statului obligații constituționale suplimentare, astfel încât să se asigure un nivel de ocrotire a acestui drept superior celui prevăzut de Convenție și de protocoalele sale adiționale”.

20. Pornind de la cele stabilite expres de norma constituțională, pe de o parte, și de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, pe de altă parte, rezultă obligația statului de a lua măsurile de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor săi un nivel de trai decent, respectiv de a reglementa cadrul normativ care să

asigure acestora beneficiul drepturilor sociale consacrate constituțional. Norma constituțională dispune ca o astfel de transpunere să fie realizată prin „lege”, iar drepturile sociale recunoscute să fie acordate „în condițiile legii”.

21. Conceptul de **lege** utilizat de norma constituțională are un înțeles propriu, care se fundamentează pe două criterii: cel formal sau organic și cel material sau substanțial.

22. Potrivit criteriului *formal sau organic*, legea se caracterizează ca fiind un act al autorității legiuitoare, ea identificându-se prin organul chemat să o adopte și prin procedura ce trebuie respectată în acest scop. Această concluzie rezultă din coroborarea dispozițiilor art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție, republicată, conform căreia „**Parlamentul este[...] unica autoritate legiuitoare a țării**”, cu prevederile art. 76, 77 și 78, potrivit cărora legea adoptată de Parlament este supusă promulgării de către Președintele României și intră în vigoare la trei zile după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, dacă în conținutul său nu este prevăzută o altă dată ulterioară.

23. Criteriul *material sau substanțial* are în vedere conținutul reglementării, definindu-se în considerarea obiectului normei, respectiv a naturii relațiilor sociale reglementate. Astfel, îndeplinesc acest criteriu alături de lege, în sens formal, și ordonanțele Guvernului (atât cele simple, cât și cele de urgență). Adoptând aceste acte normative, organul administrativ exercită o competență legislativă prin atribuire, astfel că, deși ordonanța nu reprezintă o lege în sens formal, ci un act administrativ, ea reglementează în domeniul legii, fiind asimilată acesteia prin efectele pe care le produce, respectând sub acest aspect criteriul material.

24. În consecință, întrucât un act juridic normativ, în general, se definește atât prin formă, cât și prin conținut, legea, în sens larg, deci cuprinzând și actele asimilate, este rezultatul combinării celor două criterii.

25. Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că **reglementarea la nivel infraconstituțional a dreptului fundamental la pensie nu se poate realiza decât prin adoptarea unor legi, ordonanțe simple sau de urgență ale Guvernului** (acte de reglementare primară) care să întrunească standardele de calitate, respectiv claritate, previzibilitate și accesibilitate.

26. Analizând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea reține că **aspectele esențiale ale dreptului la pensie al notarilor publici, deci ale unui drept fundamental al cetățenilor aparținând acestei categorii profesionale, nu au fost stabilite printr-un act de reglementare primară**, ci prin acte cu caracter administrativ, cu forță juridică inferioară legii, emise de Consiliul Uniunii Naționale a Notarilor Publici, organul de conducere al organizației profesionale.

27. Astfel, Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în mod contrar dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Legea fundamentală, nu cuprinde aspecte substanțiale, esențiale în materia dreptului fundamental la pensie, precum: contribuabilii la sistemul propriu de pensii, persoanele asigurate, contribuțiile asiguraților, perioada de contribuție, categoriile de pensii, calculul pensiilor, categoriile de ajutoare financiare, emiterea deciziilor de pensionare, căile de atac împotriva deciziilor emise de Casa de pensii a Notarilor Publici și alte asemenea elemente.

28. Or, reglementarea dreptului la pensie nu poate fi realizată prin acte administrative cu caracter normativ, cu rang infralegal, care nu respectă exigențele de stabilitate, previzibilitate și accesibilitate, inerente unui act de reglementare primară.

29. Mai mult, având în vedere că actele de reglementare secundară au, de obicei, un grad sporit de instabilitate, suportând schimbări succesive în timp, delegarea implicită, prin omisiunea deliberată de reglementare la nivel de normă primară, a atribuției de reglementare a elementelor esențiale ale dreptului la pensie către organul de conducere al unei organizații profesionale determină o stare de incertitudine juridică, cu consecințe prejudiciabile asupra drepturilor persoanelor care, în

temeiul legii, fac parte din respectiva organizație profesională. Or, este de notorietate faptul că actele administrative cu caracter normativ pot fi emise numai pe baza și în executarea legii, trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții normative care să înlocuiască legea.

30. Pentru argumentele expuse, Curtea constată că **dispozițiile art. 62 alin. (1) și (3) din Legea nr. 36/1995, în forma anterioară modificării operate prin Legea nr. 206/2016, precum și dispozițiile art. 63 alin. (1) și (4) din Legea nr. 36/1995, în forma republicată ca urmare a modificării operate prin Legea nr. 206/2016, care păstrează în dreptul pozitiv soluția legislativă criticată de autoarea excepției de neconstituționalitate, încalcă prevederile constituționale ale art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, precum și cele ale art. 1 alin. (5), în componenta sa referitoare la previzibilitatea și accesibilitatea legii**, întrucât persoanele care cad sub incidența legii se pot raporta doar la prevederile lacunare ale acesteia, astfel că nu sunt în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea precisă a drepturilor lor, care, deși au consacrat constituțională, nu se regăsesc în cadrul normativ adoptat de statul român. Sub acest aspect, Curtea reține că statul nu și-a îndeplinit obligația constituțională referitoare la măsurile de protecție socială, care să asigure cetățenilor săi care exercită profesia de notar public beneficiul dreptului la pensie.

31. Cel de-al doilea aspect vizează dispozițiile art. 62 alin. (2) din Legea nr. 36/1995, în forma anterioară modificării operate prin Legea nr. 206/2016, care stabilesc că „Sistemul de pensii prevăzut de prezenta lege este obligatoriu pentru notarii publici membrii ai Uniunii și complementar sistemului public de pensii la care notarii publici sunt obligați să contribuie, în condițiile legii”. Nemulțumirea autoarei excepției de neconstituționalitate vizează dubla obligație de contributivitate (atât în sistemul privat de pensii al notarilor publici, cât și în sistemul public de pensii) care rezultă din aplicarea dispozițiilor legale. Curtea constată, pe de o parte, că legea califică sistemul public de pensii ca fiind unul complementar celui privat, și, pe de altă parte, că notarii publici sunt obligați să contribuie la sistemul public de pensii „în condițiile legii”. Or, analizând „condițiile legii” care sunt aplicabile în determinarea obligațiilor legale ale notarilor publici cu privire la contributivitatea în sistemul public de pensii, Curtea reține că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar

de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, în forma în vigoare la data la care dispozițiile criticate erau, de asemenea, în vigoare, stabilesc în primul alineat categoriile de persoane care sunt asigurate în mod obligatoriu în cadrul sistemului public de pensii (printre care „IV. persoanele care realizează venituri din activități independente, pentru care se datorează contribuție de asigurări sociale, conform prevederilor Codului fiscal”), iar, în al doilea alineat al aceluiași articol, legiuitorul se referă la persoanele care nu sunt asigurate obligatoriu în acest sistem de pensii, dar care pot opta pentru a fi asigurate, în mod facultativ („Se pot asigura în sistemul public de pensii, pe bază de contract de asigurare socială, în condițiile prezentei legi, avocații, personalul clerical și cel asimilat din cadrul cultelor recunoscute prin lege, neintegrate în sistemul public, precum și orice persoană care dorește să se asigure, respectiv să își completeze venitul asigurat”). Cu alte cuvinte, Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, la care norma criticată face trimitere prin utilizarea sintagmei „în condițiile legii”, prevedea notarii publici în categoria de persoane care erau asigurate în mod obligatoriu în cadrul sistemului public de pensii. Astfel, notarii publici aveau obligația de a efectua plata unei contribuții în sistemul public de pensii pentru veniturile obținute din activitățile profesionale desfășurate, așa încât realizau un stagiul de cotizare suplimentar în acest sistem și beneficiau de valorificarea acestei perioade la calculul pensiei pentru limită de vârstă, potrivit art. 52 și următoarele din Legea nr. 263/2010.

32. Curtea constată că soluția legislativă care a consacrat o asemenea tipologie de **contributivitate obligatorie cumulată** — sistem public și privat, în interiorul profesiei — asemenea soluției legislative în vigoare în prezent, respectiv art. 63 alin. (2) și (3) din Legea nr. 36/1995, în forma republicată ca urmare a modificării operate prin Legea nr. 206/2016, care consacră **contributivitatea facultativă în sistemul public de pensii, constituie opțiunea legiuitorului în materia politicilor sociale din domeniul pensiilor**, opțiune care se plasează în marja proprie de apreciere și nu este de natură a afecta dreptul fundamental la pensie al persoanelor contribuitoare de vreme ce acestea, la deschiderea dreptului la pensie aferent celor două sisteme, beneficiază de drepturile corespunzătoare.

33. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasilica Crăciun în Dosarul nr. 1.202/111/CA/2017 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 62 alin. (1) și (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma anterioară modificării operate prin Legea nr. 206/2016, precum și dispozițiile art. 63 alin. (1) și (4) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma republicată ca urmare a modificării operate prin Legea nr. 206/2016, sunt neconstituționale.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 62 alin. (2) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma anterioară modificării operate prin Legea nr. 206/2016, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 668

din 29 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (7) și ale art. 215¹ alin. (7) și (8) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (7) și ale art. 215¹ alin. (7) și (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Traian Onuc (anterior Florea Ianson Traian) în Dosarul nr. 3.263/211/2017/a1.9 al Tribunalului Cluj — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 87D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că instanța de contencios constituțional a analizat anterior constituționalitatea dispozițiilor criticate dintr-o perspectivă identică, respingând excepția de neconstituționalitate. În acest sens, invocă Decizia nr. 79 din 22 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 9 mai 2018, și Decizia nr. 37 din 17 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 23 aprilie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea penală nr. 358 din 17 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.263/211/2017/a1.9, **Tribunalul Cluj — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (7) și ale art. 215¹ alin. (7) și (8) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Traian Onuc (anterior Florea Ianson Traian) într-o cauză penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că termenul de 60 de zile, prevăzut de dispozițiile art. 343 din Codul de procedură penală, este unul imperativ, care trebuie aplicat și în ceea ce privește măsurile preventive analizate în procedura de cameră preliminară. Apreciază că împlinirea acestui termen determină aplicarea dispozițiilor art. 241 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, potrivit cărora măsurile preventive încetează la expirarea termenelor prevăzute de lege.

6. Susține că singurele texte aplicabile instituției controlului judiciar sunt cele cuprinse în art. 207 alin. (7) din Codul de procedură penală și în art. 215¹ alin. (7) și (8) din același act

normativ. Așa fiind, apreciază că nu există o durată maximă prevăzută cu titlu imperativ, de limitare a duratei măsurii controlului judiciar în faza de cameră preliminară, ceea ce presupune, în opinia autorului excepției, că se aplică dispozițiile art. 343 din Codul de procedură penală. Consideră că dispozițiile criticate sunt neclare și imprevizibile, nereglementând nicio garanție împotriva abuzului de drept, nefiind indicată nicio durată maximă a măsurii preventive a controlului judiciar în etapa procedurii de cameră preliminară.

7. Autorul excepției susține că, inclusiv potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, existența măsurii preventive a controlului judiciar se circumscrie ideii de privare de libertate, reglementată de paragraful 3 al art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiindu-i aplicabile toate garanțiile prevăzute în cazul persoanelor arestate.

8. Apreciază că, în acest caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 215¹ alin. (8) din Codul de procedură penală referitoare la termenul maxim de 5 ani de la momentul trimerii în judecată. Totodată, opinează că nu se poate reține incidența tezei privind termenul „rezonabil” de la același alineat. Acest termen privește doar situația judecării în primă instanță, *expressis verbis*, el neputând fi aplicat în etapa camerei preliminare.

9. În continuare, autorul consideră că măsura preventivă a controlului judiciar are aceeași natură cu cea a arestului preventiv, cu consecința aplicării dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (9) care impun „punerea în libertate obligatorie”. Apreciază că în procedura camerei preliminare nu se pot „împrumuta” norme legale specifice altor etape judiciare, astfel că termenul de 60 de zile prevăzut de art. 343 din Codul de procedură penală trebuie aplicat și în ceea ce privește durata măsurilor preventive analizate în această etapă.

10. **Tribunalul Cluj — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile art. 343 din Codul de procedură penală reglementează, prin stabilirea unui termen de recomandare de 60 de zile, durata în care se desfășoară procedurile prevăzute în cuprinsul art. 344—346 din același act normativ, respectiv camera preliminară ca etapă distinctă a procesului penal. Dispozițiile art. 207 și ale art. 215¹ din Codul de procedură penală reglementează verificarea periodică a măsurilor preventive în etapa camerei preliminare, respectiv durata măsurii preventive a controlului judiciar, dispoziții legale care, edictând în materia măsurilor preventive, sunt de strictă interpretare și aplicare, nefiind permis ca pe baza analogiei să se ajungă la interpretarea acestora.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 207 alin. (7) și ale art. 215¹ alin. (7) și (8) din Codul de procedură penală. Dispozițiile criticate au fost introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2014 și modificate prin Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 29 aprilie 2016. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 207 alin. (7): *„Judecătorul de cameră preliminară, în cursul procedurii de cameră preliminară, verifică, din oficiu, periodic, dar nu mai târziu de 60 de zile, dacă subsistă temeiurile care au determinat luarea măsurii controlului judiciar ori a controlului judiciar pe cauțiune sau dacă au apărut temeiuri noi, care să justifice menținerea acestei măsuri. Dispozițiile alin. (2)—(5) se aplică în mod corespunzător.”;*

— Art. 215¹ alin. (7) și (8): *„(7) Judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară, sau instanța, în cursul judecării, poate dispune luarea măsurii controlului judiciar față de inculpat pe o durată ce nu poate depăși 60 de zile.*

(8) În cursul judecării în primă instanță, durata totală a controlului judiciar nu poate depăși un termen rezonabil și, în toate cazurile, nu poate depăși 5 ani de la momentul trimiterii în judecată.”

15. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 23 alin. (9) potrivit căruia punerea în libertate a celui reținut sau arestat este obligatorie, dacă motivele acestor măsuri au dispărut, precum și în alte situații prevăzute de lege.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a pronunțat asupra textului de lege criticat, din perspectiva învederată de autorul excepției, prin Decizia nr. 37 din 17 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României,

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Traian Onuc (anterior Florea Ianson Traian) în Dosarul nr. 3.263/211/2017/a1.9 al Tribunalului Cluj — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară și constată că dispozițiile art. 207 alin. (7) și ale art. 215¹ alin. (7) și (8) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Partea I, nr. 318 din 23 aprilie 2019. Cu acel prilej, Curtea a reținut că, potrivit art. 215¹ alin. (7) din Codul de procedură penală, în cadrul procedurii de cameră preliminară judecătorul poate dispune luarea măsurii controlului judiciar pe o durată ce nu poate depăși 60 de zile. Curtea a statuat că în reglementarea dispozițiilor procesual penale legiuitorul a folosit două sintagme, și anume „durata” și „durata totală”. Astfel, prima dintre acestea, regăsită și în cuprinsul art. 215¹ alin. (7), se referă la durata măsurii controlului judiciar dispuse de judecător la un moment dat cu privire la un inculpat. Sintagma „durata totală” se referă la durata maximă a măsurii controlului judiciar care poate fi dispusă și care este rezultatul însumării tuturor măsurilor pe care judecătorul le-a dispus la un moment dat față de același inculpat, în aceeași cauză.

17. În ceea ce privește momentul trimiterii în judecată, Curtea a reținut că, potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, acesta coincide cu cel al învestirii judecătorului de cameră preliminară cu verificarea competenței, a legalității sesizării instanței, a legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, acesta fiind momentul de început în calcularea termenului total de 5 ani. Așa fiind, Curtea a constatat că dispozițiile art. 215¹ alin. (8) teza a doua din Codul de procedură penală se aplică inclusiv în procedura camerei preliminare, astfel că nu poate fi reținută critica autorilor excepției potrivit căreia în această fază nu este prevăzută durata maximă a măsurii controlului judiciar.

18. Curtea a reținut că, deși nu este prevăzută expres o durată maximă a măsurii controlului judiciar în cursul procedurii de cameră preliminară, aceasta reiese din interpretarea coroborată a dispozițiilor anterior menționate. Astfel, Curtea a constatat că, potrivit art. 215¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, *„în cursul judecării în primă instanță, durata totală a controlului judiciar nu poate depăși un termen rezonabil și, în toate cazurile, nu poate depăși 5 ani de la momentul trimiterii în judecată”*. În legătură cu dispozițiile art. 215¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, Curtea a constatat că, deși nu este prevăzută o durată maximă a măsurii în cursul procedurii de cameră preliminară, nu se impune o astfel de prevedere, întrucât durata maximă a controlului judiciar în cursul judecării se calculează nu de la debutul acestei faze procesuale, ci de la trimiterea în judecată, incluzând, așadar, durata în care cauza s-a aflat în camera preliminară.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 670

din 29 octombrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. (1)
din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Excepția fost ridicată de Titel Leancu în Dosarul nr. 9.763/3/2017 (număr vechi 3.937/2017) al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 100D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și partea Casa de Pensii a Municipiului București. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 9.763/3/2017 (număr vechi 3.937/2017), **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția fost ridicată de Titel Leancu în cadrul apelului formulat împotriva Sentinței civile nr. 4.156 din 7 iunie 2017, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 9.763/3/2017, având ca obiect recalcularea pensiei.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 170 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. În acest sens arată că o formulă de calcul al indicelui de corecție a punctajului mediu anual utilizat la stabilirea pensiei care operează cu doi termeni variabili creează efecte juridice diferite pentru persoane aflate în situații identice, singura diferență fiind aceea că s-au născut mai devreme sau mai târziu. Consideră că nu există nicio rațiune obiectivă și rezonabilă care să justifice aceste tratamente juridice diferite.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că art. 170 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 nu aduce atingere prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, deoarece norma este aplicabilă tuturor persoanelor care se încadrează în domeniul său de aplicare, fără distincție, iar existența discriminării nu poate fi dedusă din adoptarea unor dispoziții legale succesive, acestea aplicându-se nediferențiat

în perioada cât sunt în vigoare. Acest text instituie o formulă unică de calcul, iar termenii sunt variabili de la an la an, în funcție de elemente obiective și verificabile, nu arbitrare. Referitor la data pensionării, instanța apreciază că este un criteriu obiectiv care poate justifica o diferență de tratament, având în vedere însăși finalitatea aplicării indicelui de corecție, și anume de a corela punctajul mediu anual convenit titularului dreptului cu alți indicatori economici. Din acest motiv legea prevede că indicele de corecție se aplică o singură dată la înscrierea la pensie, moment care, în mod evident, diferă.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens arată că aplicarea unor indici de corecție diferiți în funcție de data pensionării nu este de natură a încălca principiul egalității în drepturi. Situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări, așa cum s-a reținut în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, de exemplu prin Decizia nr. 870 din 10 iulie 2008.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 170 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare. Curtea apreciază că autorul excepției are în vedere textul art. 170 din Legea nr. 263/2010 în redactarea în vigoare la data acordării dreptului la pensie, respectiv 6 decembrie 2016. Astfel, la acea dată, în urma modificărilor aduse prin art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2013, textul de lege criticat avea următorul conținut: „(1) Pentru persoanele înscrise la pensie începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, la punctajul mediu anual determinat în condițiile art. 95 se aplică un indice de corecție calculat ca raport între 43,3% din câștigul salarial mediu brut realizat și valoarea unui punct de pensie în vigoare la data înscrierii la pensie, actualizată cu rata medie anuală a inflației pe anul 2011.”

12. Autorul excepției consideră că dispozițiile art. 170 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin dispozițiile art. 170 din Legea nr. 263/2010 s-a prevăzut că, pentru persoanele înscrise la pensie începând cu data intrării în vigoare a acestei legi (1 ianuarie 2011), la punctajul mediu anual se aplică un indice de corecție. Această măsură a fost reglementată pentru a corecta diferențele dintre persoanele pensionate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010 și cele pensionate după această dată. Potrivit aceluiași articol de lege, indicele de corecție se aplică o singură dată, la înscrierea inițială la pensie. Intrarea în vigoare a dispozițiilor art. 170 din Legea nr. 263/2010 a avut loc la data de 1 ianuarie 2013. Ulterior, prin acte normative distincte s-au prevăzut diferite valori ale indicelui de corecție. Astfel, art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 a stabilit că „(1) Pentru persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—22 ianuarie 2013 inclusiv, indicele de corecție care se aplică punctajelor medii anuale determinate conform prevederilor art. 95 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, este: a) 1,12 în situația persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—31 decembrie 2011 inclusiv; b) 1,17 în situația persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2012—31 decembrie 2012 inclusiv; c) 1,17 în situația persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2013—22 ianuarie 2013 inclusiv.” În anul 2014 și 2015, art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014 nr. 340/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 12 decembrie 2013, și art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2015 nr. 187/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 30 decembrie 2014, au prevăzut un indice de 1,07, în timp ce, în anul 2016, art. 18 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2016 nr. 340/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 19 decembrie 2015, a prevăzut un indice de corecție de 1,09.

14. Așa cum Curtea Constituțională a reținut prin Decizia nr. 698 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 21 ianuarie 2015, paragraful 22, „deși art. 170 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, instituie o formulă unică de calcul al indicelui de corecție (raportul dintre 43,3% din câștigul salarial mediu brut realizat și valoarea unui punct de pensie în vigoare la data înscrierii la pensie), cei doi termeni ai acestei formule — și anume câștigul salarial mediu brut realizat și valoarea unui punct de pensie — variază de la an la an”. Prin urmare, unor persoane pensionate la date diferite li se pot aplica indici de corecție cu o valoare diferită.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Titel Leancu în Dosarul nr. 9.763/3/2017 (număr vechi 3.937/2017) al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 170 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

15. Prin aceeași decizie, paragraful 24, Curtea a amintit însă că, potrivit jurisprudenței sale, așa cum este și Decizia nr. 870 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 14 august 2008, situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări.

16. Altfel spus, în situația concretă supusă analizei de constituționalitate, o persoană nu se poate compara sub aspectul egalității de tratament decât cu alte persoane care se pensionează în același timp, iar diferențele de tratament periodice determinate de modificarea valorilor câștigului salarial mediu brut realizat și valoarea unui punct de pensie în vigoare la data înscrierii la pensie nu dobândesc semnificația încălcării principiului egalității în drepturi a cetățenilor.

17. De altfel, Curtea observă că, prin dispozițiile art. I pct. 2 din Legea nr. 160/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 30 iunie 2017, legiuitorul a completat art. 170 din Legea nr. 263/2010 cu alin. (3¹), potrivit căruia „În situația în care indicele de corecție rezultat în urma aplicării prevederilor alin. (1) și (2) este mai mic decât cel precedent calculat, se păstrează acesta din urmă”. Potrivit Raportului de înlocuire asupra propunerii legislative pentru completarea art. 102 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice 4c-7/370 din 19 iunie 2017 al Comisiei pentru Muncă și Protecție Socială, această completare a fost operată avându-se în vedere că „odată cu majorarea valorii punctului de pensie la 1000 lei, de la data de 1 iulie 2017, conform OUG nr. 2/2017, între persoanele care se înscriu la pensie până la această dată și cele care se înscriu la pensie începând cu data de 1 iulie 2017 se creează inegalitate de tratament din punctul de vedere al cuantumului pensiei”.

18. Prin urmare, legiuitorul, observând că prin aplicarea algoritmului de calcul stabilit de Legea nr. 263/2010, așa cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, pot rezulta diferențe de quantum al pensiei care generează inechități între pensionari, a instituit o normă care are rolul de a atenua aceste diferențe, astfel încât, pentru persoanele care se pensionează la un moment dat, să nu rezulte un quantum al pensiei mai mic față de cel obținut de persoanele pensionate în perioada anterioară.

19. Curtea observă că dispozițiile art. 170 alin. (3¹) din Legea nr. 263/2010 nu erau în vigoare la data la care autorul excepției a solicitat acordarea dreptului la pensie, însă observă că indicele de corecție aplicabil în anul 2016 este mai mare decât cel precedent calculat, astfel că nu se poate reține că persoanele care se găsesc în situația autorului excepției au fost supuse unui tratament inechitabil în raport cu persoanele anterior pensionate.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 698

din 31 octombrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3),
precum și ale art. 113 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002
privind circulația pe drumurile publice**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3), precum și ale art. 113 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Petru Ovidiu Soroaga în Dosarul nr. 9.733/99/2017 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.134D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 iulie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 9.733/99/2017, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3), precum și ale art. 113 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Petru Ovidiu Soroaga într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației împotriva unui act administrativ fiscal și revocarea măsurii administrative de reținere a permisului de conducere.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate care instituie măsura suspendării dreptului de a conduce autovehicule până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești încalcă prezumția de nevinovăție. În susținerea criticilor de neconstituționalitate este invocată Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Escoubet împotriva Belgiei*. Astfel, autorul excepției susține că, potrivit considerentelor exprimate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, suspendarea permisului de către o autoritate administrativă pe o perioadă mai mare, fără a fi investită instanța de judecată pentru a dispune suspendarea dreptului de a conduce, reprezintă o încălcare a

prezumției de nevinovăție prevăzută de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că dispozițiile art. 111 alin. (1) lit. b), art. 111 alin. (3) și ale art. 113 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt constituționale și nu încalcă prezumția de nevinovăție, consacrată de art. 23 alin. (1) din Constituție, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.262 din 25 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 12 ianuarie 2009.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3), precum și ale art. 113 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările, având următorul cuprins:

— Art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3): „(1) *Permisul de conducere sau dovada înlocuitoare a acestuia se reține în următoarele cazuri: (...)*

b) când titularul acestuia a săvârșit una dintre infracțiunile prevăzute la art. 334, art. 335 alin. (2), art. 336, 337, art. 338 alin. (1) și la art. 339 alin. (2), (3) și (4) din Codul penal;” (...)

3) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și d), la art. 102 alin. (3) lit. a) și c) din prezenta ordonanță de urgență, precum și în cele menționate la art. 334 alin. (2) și (4), art. 335 alin. (2), art. 336, 337, art. 338 alin. (1), art. 339 alin. (2), (3) și (4) din Codul penal, dovada înlocuitoare a permisului de conducere se eliberează fără drept de circulație.”;

— Art. 113 alin. (1) lit. e): „(1) *Permisul de conducere se restituie titularului: (...)*

e) în baza hotărârii judecătorești rămase definitive prin care s-a dispus achitarea inculpatului ori procesul-verbal de constatare a contravenției a fost anulat;”;

11. În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 23

alin. (11) privind prezumția de nevinovăție. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3), precum și ale art. 113 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională respingând excepțiile de neconstituționalitate. În acest sens sunt, spre exemplu: Decizia nr. 1.262 din 25 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 12 ianuarie 2009, Decizia nr. 381 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2009, Decizia nr. 134 din 10 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 16 mai 2016. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că dreptul de a conduce autovehicule și dreptul de a deține un permis de conducere auto în acest scop nu reprezintă drepturi fundamentale.

13. Distinct de acestea, Curtea reține că suspendarea exercitării dreptului de a conduce și reținerea permisului de conducere sunt distincte sub aspectul regimului juridic. Astfel, potrivit art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, suspendarea exercitării dreptului de a conduce reprezintă o sancțiune contravențională complementară, care se dispune pe timp limitat, având ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege și care se aplică prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului.

14. Reținerea permisului de conducere, în accepțiunea dată de art. 97 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, este o măsură tehnico-administrativă dispusă de polițistul rutier în cazurile expres prevăzute de actul normativ menționat (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.117 din 23 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 20 octombrie 2010). Potrivit art. 113 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, măsura reținerii permisului durează până la rămânerea definitivă a hotărârilor judecătorești prin care s-a dispus achitarea inculpatului ori până la anularea procesului-verbal de constatare a contravenției, având, deci, caracter temporar.

15. De asemenea, reținerea permisului de conducere și eliberarea unei dovezi înlocuitoare fără drept de circulație în cazul săvârșirii uneia dintre infracțiunile la care face trimitere

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Petru Ovidiu Soroaga în Dosarul nr. 9.733/99/2017 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3), precum și ale art. 113 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

art. 111 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 vizează atingerea scopurilor enunțate de dispozițiile art. 1 alin. (2) din acest act normativ, respectiv „asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective [...]”. În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că procedura cu caracter administrativ prin care se retrage imediat și temporar permisul de conducere reprezintă o măsură menită să înlăture din circulația pe drumurile publice pe cel care ar prezenta un pericol public pentru ceilalți participanți la trafic (a se vedea Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Escoubet împotriva Belgiei*, paragraful 33).

16. Reținerea permisului de conducere apare, așadar, ca o măsură justificată și nu poate fi interpretată ca fiind o încălcare a prezumției de nevinovăție, întrucât aceasta nu are semnificația stabilirii vinovăției unei persoane înainte de rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. În acest sens, Curtea reține că dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție au în vedere considerarea ca nevinovată a persoanei care săvârșește o faptă prevăzută de legea penală, până la momentul rămânerii definitive a unei hotărâri judecătorești prin care se constată vinovăția persoanei în cauză. În același sens, prin Hotărârea din 10 februarie 1995, pronunțată în Cauza *Allenet de Ribemont împotriva Franței*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că organele judiciare care instrumentează cauzele au obligația de a se abține de la orice referire care să reflecte în vreun fel o prejudecată cu privire la vinovăția acuzatului.

17. În raport cu aceste considerente, Curtea constată că prevederile legale criticate nu încalcă prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 23 alin. (11) din Constituție, dat fiind că persoana cu privire la care a fost dispusă sancțiunea suspendării exercitării dreptului de a conduce și măsura reținerii permisului de conducere nu este pusă în fața unui verdict definitiv de vinovăție și de răspundere penală, ci doar în fața unor acte și măsuri administrative, ale căror efecte pot fi înlăturate prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege, fiind astfel asigurate garanțiile care condiționează dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.348/2005 pentru aprobarea Regulilor privind testarea și înregistrarea soiurilor de plante agricole și a Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.349/2005 pentru aprobarea Regulilor privind testarea și înregistrarea soiurilor de legume

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 11.859 din 18.12.2019 al Institutului de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor,

ținând cont de necesitatea armonizării legislației românești cu Directiva de punere în aplicare (UE) 2019/1985 a Comisiei din 28 noiembrie 2019 de modificare a Directivelor 2003/90/CE și 2003/91/CE de stabilire a măsurilor de punere în aplicare în sensul articolului 7 din Directiva 2002/53/CE a Consiliului și, respectiv, al articolului 7 din Directiva 2002/55/CE a Consiliului în ceea ce privește caracteristicile minime care trebuie vizate în cursul verificării și condițiile minime pentru verificarea anumitor soiuri de specii de plante agricole și specii de legume,

în temeiul prevederilor art. 34 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 266/2002 privind producerea, prelucrarea, controlul și certificarea calității, comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și testarea și înregistrarea soiurilor de plante, republicată, și al prevederilor art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexele nr. 5 și 6 la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.348/2005 pentru aprobarea Regulilor privind testarea și înregistrarea soiurilor de plante agricole, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 bis din 20 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 4 și 5 la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.349/2005 pentru aprobarea Regulilor privind testarea și înregistrarea soiurilor de legume, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 bis din 20 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 3 și 4, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Pentru testele începute înainte de 1 iunie 2020 se aplică prevederile Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.348/2005 pentru aprobarea Regulilor privind testarea și înregistrarea soiurilor de plante agricole, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului

agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.349/2005 pentru aprobarea Regulilor privind testarea și înregistrarea soiurilor de legume, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară modificărilor reglementate de art. I și II.

Art. IV. — Prevederile prezentului ordin se aplică începând cu data de 1 iunie 2020 și se comunică Comisiei Europene.

Art. V. — Prezentul ordin transpune Directiva de punere în aplicare (UE) 2019/1985 a Comisiei din 28 noiembrie 2019 de modificare a Directivelor 2003/90/CE și 2003/91/CE de stabilire a măsurilor de punere în aplicare în sensul articolului 7 din Directiva 2002/53/CE a Consiliului și, respectiv, al articolului 7 din Directiva 2002/55/CE a Consiliului în ceea ce privește caracteristicile minime care trebuie vizate în cursul verificării și condițiile minime pentru verificarea anumitor soiuri de specii de plante agricole și specii de legume, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 308 din 29 noiembrie 2019.

Art. VI. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros

LISTA
speciilor care se examinează în conformitate cu protocoalele Oficiului Comunitar al Soiurilor de Plante (CPVO),
în conformitate cu Directiva UE 2019/1.985 din 28 noiembrie 2019

Denumirea științifică	Denumirea comună	Protocolul CPVO
<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	Păiuș înalt	TP 39/1 din 1.10.2015
<i>Festuca filiformis</i> Pourr.	Păiușul oilor, cu frunze fine	TP 67/1 din 23.06.2011
<i>Festuca ovina</i> L.	Păiușul oilor	TP 67/1 din 23.06.2011
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	Păiuș de livezi	TP 39/1 din 1.10.2015
<i>Festuca rubra</i> L.	Păiuș roșu	TP 67/1 din 23.06.2011
<i>Festuca trachyphylla</i> (Hack.) Krajina	Păiuș tare	TP 67/1 din 23.06.2011
<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	Raigras aristat	TP 4/2 din 19.03.2019
<i>Lolium perenne</i> L.	Raigras peren	TP 4/2 din 19.03.2019
<i>Lolium x hybridum</i> Hausskn.	Raigras hibrid	TP 4/2 din 19.03.2019
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Mazăre furajeră	TP 7/2 rev. 2 din 15.03.2017
<i>Poa pratensis</i> L.	Firuță	TP 33/1 din 15.03.2017
<i>Vicia faba</i> L.	Bob	TP 8/1 din 19.03.2019
<i>Vicia sativa</i> L.	Măzărache	TP 32/1 din 19.04.2016
<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	Gulie furajeră	TP 89/1 din 11.03.2015
<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.	Ridiche furajeră	TP 178/1 din 15.03.2017
<i>Brassica napus</i> L. (partim)	Rapiță	TP 36/2 din 16.11.2011
<i>Cannabis sativa</i> L.	Câneapă	TP 276/1 rev. parțială din 21.03.2018
<i>Glycine max</i> (L.) Merr.	Soia	TP 80/1 din 15.03.2017
<i>Gossypium</i> spp.	Bumbac	TP 88/1 din 19.04.2016
<i>Helianthus annuus</i> L.	Floarea-soarelui	TP 81/1 din 31.10.2002
<i>Linum usitatissimum</i> L.	În pentru fibră/În pentru ulei	TP 57/2 din 19.03.2014
<i>Sinapis alba</i> L.	Muștar alb	TP 179/1 din 15.03.2017
<i>Avena nuda</i> L.	Ovăz golaș	TP 20/2 din 1.10.2015
<i>Avena sativa</i> L. (includes <i>A. byzantina</i> K. Koch)	Ovăz și ovăz roșu	TP 20/2 din 1.10.2015
<i>Hordeum vulgare</i> L.	Orz	TP 19/5 din 19.03.2019
<i>Oryza sativa</i> L.	Orez	TP 16/3 din 1.10.2015
<i>Secale cereale</i> L.	Secară	TP 58/1 din 31.10.2002
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench	Sorg	TP 122/1 din 19.03.2019
<i>Sorghum sudanense</i> (Piper) Stapf.	Iarbă de Sudan	TP 122/1 din 19.03.2019
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench x <i>Sorghum sudanense</i> (Piper) Stapf	Hibridul sorg x iarbă de Sudan	TP 122/1 din 19.03.2019
x <i>Triticosecale</i> Wittm. ex A. Camus	Triticale	TP 121/2 rev. 1 din 16.02.2011
<i>Triticum aestivum</i> L.	Grâu	TP 3/5 din 19.03.2019
<i>Triticum durum</i> Desf.	Grâu dur	TP 120/3 din 19.03.2014
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Porumb	TP 2/3 din 11.03.2010
<i>Solanum tuberosum</i> L.	Cartof	TP 23/3 din 15.03.2017

LISTA

speciilor care se examinează în conformitate cu ghidurile Uniunii Internaționale pentru Protecția Soiurilor (UPOV),
în conformitate cu Directiva UE 2019/1.985 din 28 noiembrie 2019

Denumirea științifică	Denumirea comună	Ghiduri UPOV
<i>Beta vulgaris</i> L.	Sfeclă furajeră	TG/150/3 din 4.11.1994
<i>Agrostis canina</i> L.	Bucățel	TG/30/6 din 12.10.1990
<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	Bucățel mare	TG/30/6 din 12.10.1990
<i>Agrostis stolonifera</i> L.	Bucățel cu stoloni, moleață	TG/30/6 din 12.10.1990
<i>Agrostis capillaris</i> L.	Bucățel comun, iarba câmpului	TG/30/6 din 12.10.1990
<i>Bromus catharticus</i> Vahl.	Bromus	TG/180/3 din 4.04.2001
<i>Bromus sitchensis</i> Trin.	Bromus	TG/180/3 din 4.04.2001
<i>Dactylis glomerata</i> L.	Golomăț	TG/31/8 din 17.04.2002
<i>xFestulolium</i> Asch. et Graebn.	Festulolium	TG/243/1 din 9.04.2008
<i>Phleum nodosum</i> L.	Timofitică mică	TG/34/6 din 7.11.1984
<i>Phleum pratense</i> L.	Timofitică	TG/34/6 din 7.11.1984
<i>Lotus corniculatus</i> L.	Ghizdei	TG/193/1 din 9.04.2008
<i>Lupinus albus</i> L.	Lupin alb	TG/66/4 din 31.03.2004
<i>Lupinus angustifolius</i> L.	Lupin albastru	TG/66/4 din 31.03.2004
<i>Lupinus luteus</i> L.	Lupin galben	TG/66/4 din 31.03.2004
<i>Medicago doliata</i> Carmingn.		TG/228/1 din 5.04.2006
<i>Medicago italica</i> (Mill.) Fiori		TG/228/1 din 5.04.2006
<i>Medicago littoralis</i> Rohde ex Loisel		TG/228/1 din 5.04.2006
<i>Medicago lupulina</i> L.	Trifoi mărunț	TG/228/1 din 5.04.2006
<i>Medicago murex</i> Willd.		TG/228/1 din 5.04.2006
<i>Medicago polymorpha</i> L.	Lucernă sălbatică	TG/228/1 din 5.04.2006
<i>Medicago rugosa</i> Desr.		TG/228/1 din 5.04.2006
<i>Medicago sativa</i> L.	Lucernă	TG/6/5 din 6.04.2005
<i>Medicago scutellata</i> (L.) Mill.		TG/228/1 din 5.04.2006
<i>Medicago truncatula</i> Gaertn.		TG/228/1 din 5.04.2006
<i>Medicago x varia</i> T. Martyn.	Lucernă de nisip	TG/6/5 din 6.04.2005
<i>Trifolium pratense</i> L.	Trifoi roșu	TG/5/7 din 4.04.2001
<i>Trifolium repens</i> L.	Trifoi alb	TG/38/7 din 9.04.2003
<i>Phacelia tanacetifolia</i> Benth.	Floarea albinelor (Facelia)	TG/319/1 din 5.04.2017
<i>Arachis hypogaea</i> L.	Alune de pământ	TG/93/4 din 9.04.2014
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs	Rapiță navetă	TG/185/3 din 17.04.2002
<i>Carthamus tinctorius</i> L.	Șofrănel	TG/134/3 din 12.10.1990
<i>Papaver somniferum</i> L.	Mac	TG/166/4 din 9.04.2014

Textul acestor ghiduri poate fi consultat pe pagina web a UPOV (www.upov.int).

LISTA

speciilor care se examinează în conformitate cu protocoalele Oficiului Comunitar al Soiurilor de Plante (CPVO),
în conformitate cu Directiva UE 2019/1.985 din 28 noiembrie 2019

Denumirea științifică	Denumirea comună	Protocol CPVO
<i>Allium cepa</i> L. (grupul Ceba)	Ceapă și ceapă eșalotă tip „banană”	TP 46/2 din 1.04.2009
<i>Allium cepa</i> L. (grupul Aggregatum)	Hașmă	TP 46/2 din 1.04.2009
<i>Allium fistulosum</i> L.	Ceapă de stufat	TP 161/1 din 11.03.2010
<i>Allium porrum</i> L.	Praz	TP 85/2 din 1.04.2009
<i>Allium sativum</i> L.	Usturoi	TP 162/1 din 25.03.2004
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Arpagic	TP 198/2 din 11.03.2015
<i>Apium graveolens</i> L. var. <i>dulce</i> (Mill.) Pers	Țelină	TP 82/1 din 13.03.2008
<i>Apium graveolens</i> L. var. <i>rapaceum</i> (Mill.) Gaud	Țelină de rădăcină	TP 74/1 din 13.03.2008
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Sparanghel	TP 130/2 din 16.02.2011
<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i> Alef.	Sfeclă roșie, inclusiv sfeclă Cheltenham	TP 60/1 din 1.04.2009
<i>Beta vulgaris</i> L. ssp. <i>vulgaris</i> var. <i>cicla</i> (L.) Ulrich	Sfeclă de pețiol sau mangold	TP/106/1 din 11.03.2015
<i>Brassica oleracea</i> L. var. <i>sabellica</i> L.	Varză creață	TP 90/1 din 16.02.2011
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.	Conopidă	TP 45/2 rev. 2 din 21.03.2018
<i>Brassica oleracea</i> L. (Broccoli/Calabrese)	Broccoli	TP 151/2 rev. din 15.03.2017
<i>Brassica oleracea</i> L. var. <i>gemmifera</i> Zenker	Varză de Bruxelles	TP 54/2 rev. din 15.03.2017
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>gongyloides</i> L.	Gulie	TP 65/1 rev. din 15.03.2017
<i>Brassica oleracea</i> L. var. <i>capitata</i> L.	Varză creață de Milano, varză albă, varză roșie	TP 48/3 rev. din 15.03.2017
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>pekinensis</i> (Lour.) Kitam.	Varză chinezească	TP105/1 din 13.03.2008
<i>Capsicum annuum</i> L.	Ardei	TP 76/2 rev. din 15.03.2017
<i>Cichorium endivia</i> L.	Cicoare creață și scarola	TP 118/3 din 19.03.2014
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cicoare industrială	TP 172/2 din 1.12.2005
<i>Cichorium intybus</i> L. var. <i>foliosum</i> Hegi	Cicoare de grădină cu frunze	TP/154/1 rev. din 19.03.2019
<i>Cichorium intybus</i> L.	Andivă	TP 173/2 din 21.03.2018
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Pepene verde	TP 142/2 din 19.03.2014
<i>Cucumis melo</i> L.	Pepene galben	TP 104/2 din 21.03.2007
<i>Cucumis sativus</i> L.	Castravete cu fruct semilung și lung și castravete cu fruct scurt	TP 61/2 rev. 2 din 19.03.2019
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Dovleac comestibil	TP 155/1 din 11.03.2015
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Dovlecel	TP 119/1 rev. din 19.03.2014
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Anghinare și cardon	TP 184/2 din 27.02.2013
<i>Daucus carota</i> L.	Morcov și morcov furajer	TP 49/3 din 13.03.2008
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Fenicul	TP 183/1 din 25.03.2004
<i>Lactuca sativa</i> L.	Salată verde	TP 13/6 rev. din 15.02.2019
<i>Solanum lycopersicum</i> L.	Tomate	TP 44/4 rev. 3 din 21.03.2018
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Pătrunjel	TP 136/1 din 21.03.2007
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Fasole de Spania	TP 9/1 din 21.03.2007
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Fasole pitică și fasole urcătoare	TP 12/4 din 27.02.2013
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Mazăre cu bob zbârcit, mazăre cu bob neted și mazăre dulce	TP 7/2 rev. 2 din 15.03.2017
<i>Raphanus sativus</i> L.	Ridiche, ridiche neagră	TP 64/2 rev. din 11.03.2015

Denumirea științifică	Denumirea comună	Protocol CPVO
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Rubarbă	TP 62/1 din 19.04.2016
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Scorțonera	TP 116/1 din 11.03.2015
<i>Solanum melongena</i> L.	Pătlăgele vinete	TP117/1 din 13.03.2008
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Spanac	TP 55/5 rev. 2 din 15.03.2017
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Fetică	TP 75/2 din 21.03.2007
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Bob	TP Broadbean/1 din 25.03.2004
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Porumb zaharat și porumb de floricel	TP 2/3 din 11.03.2010
<i>Solanum habrochaites</i> S. Knapp & D. M. Spooner; <i>Solanum lycopersicum</i> L. x <i>Solanum habrochaites</i> S. Knapp & D.M. Spooner; <i>Solanum lycopersicum</i> L. x <i>Solanum peruvianum</i> (L. Mill.); <i>Solanum lycopersicum</i> L. x <i>Solanum cheesmaniae</i> (L. Ridley) Fosberg; <i>Solanum pimpinellifolium</i> L. x <i>Solanum</i> <i>habrochaites</i> S. Knapp & D. M. Spooner	Portaltoi pentru tomate	TP 294/1 rev. 3 din 21.03.2018
<i>Cucurbita maxima</i> x <i>Cucurbita moschata</i>	Hibridi interspecifici de <i>Cucurbita maxima</i> Duchesne x <i>Cucurbita moschata</i> Duchesne destinați utilizării ca portaltoi	TP 311/1 din 15.03.2017

Textul acestor protocoale poate fi consultat pe pagina web a CPVO (www.cpvo.europa.eu).

ANEXA Nr. 4
(Anexa nr. 5 la Ordinul nr. 1.349/2005)

LISTA

speciilor care se examinează în conformitate cu ghidurile Uniunii Internaționale pentru Protecția Soiurilor (UPOV), în conformitate cu Directiva UE 2019/1.985 din 28 noiembrie 2019

Denumirea științifică	Denumirea comună	Ghid UPOV
<i>Brassica rapa</i> L.	Nap	TG/37/10 din 4.04.2001

Textul acestor ghiduri poate fi consultat pe pagina web a UPOV (www.upov.int).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

